

Kalmbergin kivipainoksena julkaistusta kartastosta on olemassa ainakin kaksi eri versiota. Toisessa painoksessa metsämaat on painettu ruskealla ja pellot, niityt, järvet sekä rajat on väritetty käsin. Jyväskylän yliopiston kirjaston versiossa pohjaväri on vihreä ("vihreä versio"). Järvet on osoitettu viivoituksella, metsät vihreällä, suot viivoituksin ja vihreillä laikuilla, ja peltokuviot on pääosin jätetty valkoisiksi. Kartastossa on vielä merkitty pitäjänrajat ja lääninrajat, talot, isoimmat kartanot ja torpat T-kirjaimilla. Teiden laatu on osoitettu erilaisia viivoja tai katkoviivoja käyttäen ja saaristoon on merkitty laivareitit. Lisäksi erilaisin karttasymbolein on osoitettu majakat, myllyt ym. ainakin sotilasviranomaisia kiinnostavat paikalliset erikoisuudet.

Kartografisesti Kalmbergin kartasto ei tuo varsinaisesti uutta, sillä samoihin aikoihin valmistuneet pitäjänkartat sekä kihlakunnankartat voittavat sen sekä tarkkuudessa että informaatioisällössä. Kalmbergin kartasto on kuitenkin erinomainen yleissilmäyskartta tiestön, kulkuyhteyksien sekä asutuksen suhteen niiltä alueilta minkä se kattaa.

Artikkeli perustuu Jyväskylän yliopiston kirjaston "Digitaalinen tekniikka antaa vanhalle aineistolle uuden elämän" -luentosarjassa esitettävään luentoan. Luentosarja on osa Jyväskylän yliopiston 75-vuotisjuhlavuoden ohjelmaa.

